ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

ÇOCUK YUVASI
AYLIK ÇOCUK MECMUASI
MAYIS 1969-YIL :8 SAYI: 87

Türk Ticaret Bankası
Kültür Yayın Ltd. Ort. adına
Sahibi:
TURGUT SIZMAZOĞLU

Genel Yazı İşleri Müdürü
REBİİ BARAZ

Hazırlayan ve Yazı işlerini
fiilen idare eden:
NURAN D. ŞENER

Basıldığı yer :
DURAN OFSET Matbaası
Tel: 27 71 34 - 22 41 34

İDARE : Kültür Yayın Ltd.
Ort. Türk Ticaret Bankası
Galatasaray - İstanbul
Telefon : 49 34 44

ABONE : Yıllık abone bedeli 10 Liradır. Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka Şubesi olmayan yerde abone olmak isteyenler mecmuanın adresine 10 Lira göndererek abone olabilir.

ÇOCUK YUVASI
TÜRK TİCARET BANKASI'nın
BİR KÜLTÜR HİZMETİDİR.

VATAN RÜZGÂR LARINLA DALGALANDI

Tekmil Anadolu ayakta
Bu gelen Bandırma vapuru
Mustafa Kemal'in bakışı
Göklerden duru.
Boz kalpağını hele bir çıkarsın Mustafa Kemal
Altın saçları pırıl pırıl uçuşur rüzgârda.
Mustafa Kemal'in elbisesi
Rütbesiz, nişansız...
Ve avuçlarında
Kaderi yazılmış Türkiye'nin.

Mustafa Kemal'in gözlerinde
Mavi bir umman var.
Mustafa Kemal'in ellerinde
Zafer çiçekleriyle bezenmiş bir dal ;
Bir güneş gibi doğacak Samsun ufkunda
19 Mayıs sabahı
Mustafa Kemal.

Karadeniz sere serpe uzanmış önünde
Bandırma vapuru yavaş yavaş yol alır,
Gazi Anadolum divan durmuş bekleşir
Mustafa Kemal geliyor.
Vapur yaklaşır yaklaşır
Secde eder dağlar taşlar,
Selâm verir gazi Anadolum ;
Bandırma vapurunun içinde
Güneşten süt emmiş
Bir sarışın kahraman var.

Mustafa Kemal, ölümsüz kahraman,
Sen Samsuna ayak bastığın an,
Al bir bayrak gibi açılıp rüzgârınla
Dalgalandı vatan.

Özker YAŞIN

KÖPEK İLE HOROZ

Evin koca köpeği fındık, merdiven altında uyukluyordu. Birden Eser amcanın sesi duyuldu :

-Hoşt fındık ! Duvarı kirletiyorsun !

Fındık, kümesin saçakları altına sığınmaktan başka çare bulamadı. Kümes tavuklarla dolmuştu ama, bu soğuk günde bir köşeciğe o da sokulabilirdi. Gelgelelim tavuklar onun bu gelişini hiç te iyi karşılamadılar. Bağırıp çağırmağa, hattâ onu kovalamağa başladılar :

-Kıt, kıt, kıt! Çık dışarı haydut !

Tek ayağı üzerinde uyuklayan horoz, rüyasında kendini buğday ambarında görüyordu. Birdenbire yerinden sıçrayarak :

-Şu köpekten de kimseye rahat yok. Hiç yer bulamamış ta gelip kümesimize sokulmuş, dedi.

Köpek :

-Nankörler! diye mırıldandı. Ben olmasam Eser amca bir sabah avluda tüylerinizi bulacak!

Horoz gülerek :

-Ha, ha, ha! Bizi sen mi koruyorsun? Sabahlara kadar ölü gibi yatıyorsun. Kulağında ötsem, yine duymıyacaksın! diye cevap verdi.

Köpek kızdı :

-Peki, ya sen ne iş yapıyorsun dedi.

Horoz :

-Ben mi ? dedi. İnsanları uykudan ben uyandırırım. Ben olmasam, sen bile öğleye kadar uyur kalırsın !

Köpek, öfkeli öfkeli :

-Horozsuz da uyanırım ben ! diye mırıldandı.

Gece soğuk bir rüzgâr çıktı. Kümesteki tavuklar, birbirlerine sokuldular. Tatlı bir uykuya dalmış olan horoz hiç ses çıkarmadan kapı ağzındaki bir sırıkta oturuyordu.

Yalnız, fındık uyumuyordu. Birden burnuna bir tilki kokusu geldi. Acaba hemen dışarı fırlayıp onu kovalamalımıydı, yoksa kümese sokulmasını bekleyip ansızın üstüne mi atlamalıydı ? Fakat o sırada, horozun söylediği acı sözler aklına geldi. Fındık:

-Varsın horoz kovalasın! dedi. Tilki kuyruklarını yolsun da bir daha benim kıymetimi bilsin!

Fındık, tilkinin kümesin ardında dolaştığını, horozun ve tavukların haykırışlarını duydu ama, kılını bile oynatmadı. Hattâ sevinerek :

-Oh olsun ! Oh olsun! diyordu.

Birdenbire Eser amca, elinde bir çoban sopası ile çıkageldi.

-Huuu ! Tut, fındık tut! diye haykırdı.

Ama fındık yine kımıldamadı. Tilki de kolayca çiti aşıp gitti. Eser amca, tavukları gözden geçirirken fındığı gördü.

-Tilki, burnunun dibinden geçiyor da duymuyorsun ha! diye elindeki sopayı köpeğin sırtına indirdi.

Fındık, kanıyan kulağı, çökmüş beli ile çitin arkasında sabaha kadar inledi durdu.

Ertesi gün öğleye doğru, fındık kümesin bir köşesine sokulabildi. Tavuklar korku ile bir köşeye sindiler, yalnız horoz yerinden kımıldamadı. Zavallının perişan bir hali vardı. İbiği kopmuş, kuyruğunda bir tek tüy kalmamıştı. Kulağının acımasına rağmen, köpek onun bu halini görünce, için için gülümsedi.

-Eee, nasılsın bakalım, dostum ? dedi.

-İyiyim. Ya sen nasılsın ?

-Ben de iyiyim. Galiba senin kuyruğunu yolmuşlar ?

-Senin de kemiklerini kırmışlar ?

Öteden bir tavuk :

-Kesin artık şu saçma sapan lâfları, ayıptır! diye söze karıştı. Bu çatının altında hepimize yetecek kadar yer var. Yeter ki aramızda anlaşma olsun! Köpek olmasaymış köyü kim korurmuş! Horoz olmasaymış insanları kim uyandırırmış. Bu ağız kavgasından kim faydalanıyor sanki ? Düşmanlarımız değil mi ? Onlar kolayca av bulmak için zaten hep böyle fırsat kollarlar. Köpekle horoz utanarak susturlar. Birbirlerinin yüzüne bakmağa çesaret edemediler. Bir daha hiç kavga etmediler.

KOCAKULAK Tavşan

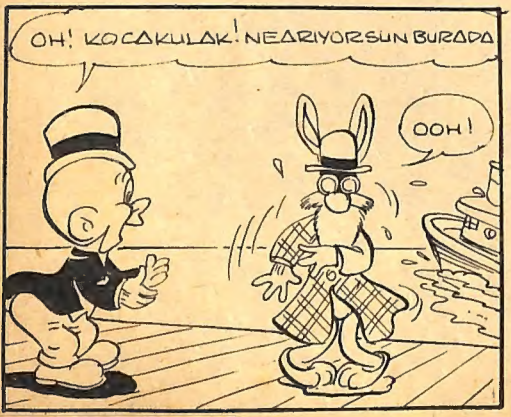

HIMM!.. ONLARI SAKLAMAYI UNUTMAMALIYDIM..
BU APTALCA KILIKTA BURADA NE ARIYORSUN KARDEŞ ?

BU DEĞİŞİK KILIKTA BİR HAFİYELİK İŞİNE GİRDİM..
HAFİYECİLİK İŞİ Mİ ?

ELBETTE ! GAZETELERİ OKUMUYORMUSUN ? BAZI KAÇAKÇILAR MEMLEKETE SAHTE PARA SOKUYORLAR VE KİMSE BUNU YAPANLARI BİLMİYOR..
FAKAT..

ONUN İÇİN İŞİN ESRARINI ÇÖZMEK VE KAÇAKÇILARI YAKALAYARAK DÜNYANIN EN ÜNLÜ HAFİYESİ OLMAK İSTİYORUM..
İŞİ POLİSE BIRAKSAN İYİ EDERSİN ONLAR BU KONUYU DAHA İYİ BİLİR..

VAYY ! BAKSANA ! ÇEKİL !
AY ! AMAN !

ÇATIRR!

OFF! GEMİDEN İNDİRDİKLERİ BU KOCA SANDIK AZ DAHA ÜZERİNE DÜŞÜYORDU..
GULP! GÜÇ KURTULDUK.

OH! OH! SANDIK KIRILIP AÇILDI!..İÇİNDEKİNİ TOPLAMADAN ÖNCE ONLARI ŞUNLARI UZAKLAŞTIRMALI..
HIMMM! LÂHANALAR!
NE GARİP YÜK...

KAZA İÇİN ÖZÜR DİLERİM BAYLAR.. SİZ GİDİNİZ BEN ONLARA BAKARIM..
OH! HAYIR YAPAMAZSINIZ..

KAPTANA BİRİKİ LÂF SÖYLİYECEĞİM GEL BENİMLE..
FAKAT BUNU YAPAMAZSIN... VAKİT VARKEN GİDİN..
AYY! HAYIR TAVŞAN DUR!

GERİ DÖNÜN!
OFF! ÇOK GEÇ OLMADAN ONLARI DURDURMALIYIM..

GERİ DÖN TAVŞAN! BİZE BİR ZARARI OLMADI..
BUNUN KAPTANI NEREDE? HEY! BU NE?

NE VAR Kİ?
BAK! LÂHANANIN İÇİNE SOKULMUŞ PARALAR VAR..

UFF! ASLINDA BU BİR LÂHANA DEĞİL.. DIŞINA LÂHANA YAPRAKLARI SARILMIŞ BİR PARA TOPU..
OH! DEME!

VAY! SAHTE PARALARLA DOLDURULMUŞ BİR TOP SALATADAN BAŞKA ŞEY DEĞİL..
BEN GİDİYORUM.

BENİ Mİ GÖRMEK İSTEDİNİZ?
EVET! BAKIN BUNA KAPTAN!
OOF
GÜM!

ÖNEMLİ BİR SORU SİZE! SİZ DE SAHTE PARA KAÇAKÇILARINDAN MISINIZ? CEVAP VERİN..
EVET!

BUNLARI ZİNCİRE VURUN! HAKKIMIZDA ÇOK ŞEY BİLİYORLAR... SONRA HEMEN DEMİR ALIYORUZ
AH! AH! ÇOK GEÇ..
DURUN BUNU YAPAMAZSINIZ..

NEDEN?
ÇÜNKÜ SİZ TUTUK LUSUNUZ DA ONDAN

ŞİMDİ GELİN HEPİNİZ MAHSENE İNECEKSİNİZ..
İNDİR SOPAYI KAFASINA!
OLUR!
HAYIR HAYIR YAPMAYIN..!

ONU İNDİRİN! KORKUTAMAZSINIZ BANA VURMAĞA CESARET EDEMEZSİNİZ..

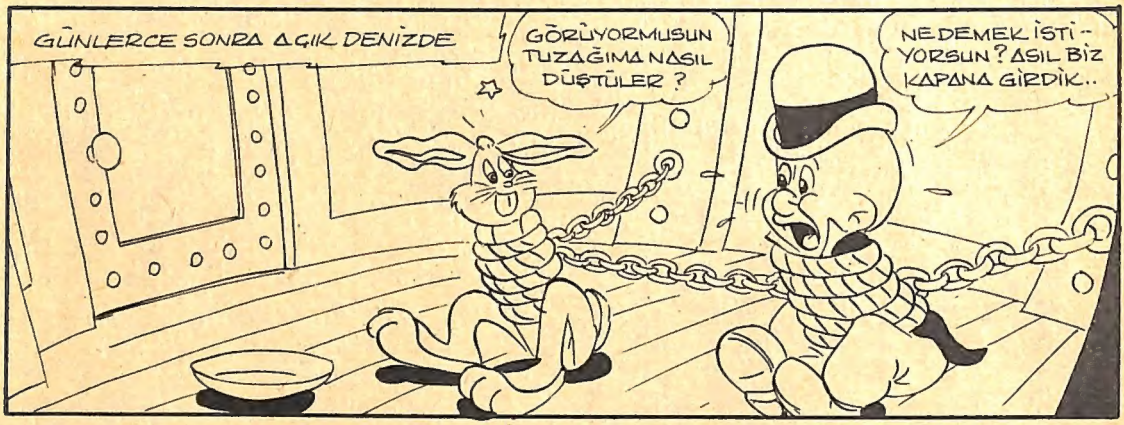
GÜNLERCE SONRA AÇIK DENİZDE
GÖRÜYORMUSUN TUZAĞIMA NASIL DÜŞTÜLER?
NE DEMEK İSTİYORSUN? ASIL BİZ KAPANA GİRDİK..

VE HAFİYE OYUNUNA GİRMESEYDİNİZ BUNLAR BAŞIMIZA GELMEZDİ..
SAKİN OLUNUZ! HAFİYELERİN BAŞINA BÖYLE ŞEYLER GELİR.

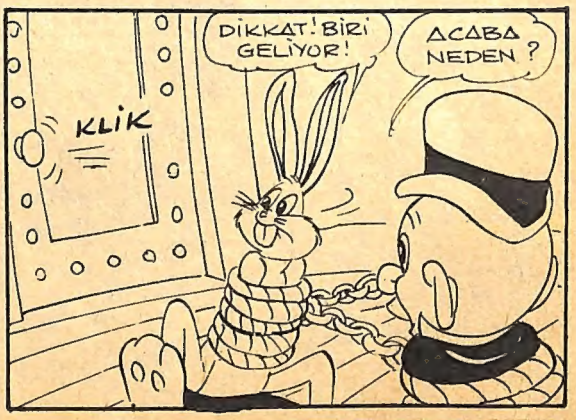
KLİK
DİKKAT! BİRİ GELİYOR!
ACABA NEDEN?

SSST! SAKİN OLUN SİZİ SÖYLEMEK İSTİYORUM AMA VAKTİM AZ..
YA! GÜZEL SİZİNLE KONUŞMAK İSTEMİYORUZ..
FAKAT ANLAMIYORSUNUZ! GÖRECEKSİNİZ BEN!
HADİ TAYFA! O İKİ ADAMI GÜVERTEYE GETİR..
VAKİT YOK KAPTAN ÇAĞIRIYOR..
GETİRDİM KAPTAN!
GÜZEL ŞİMDİ ONLARDAN BÜSBÜTÜN KURTULACAĞIZ-
UF!
BİZ! BİZE NE YAPMAK İSTİYORSUNUZ?
DENİZE ATACAĞIZ HA,HA!
OH! HAYIR.
FAKAT BİZE BİR SİMİT VEREMEZ MİSİNİZ?
HAYIR! YÜRÜ!
UY!
HA,HA! İŞTE BU ONLARIN SONU!
NE DEDİĞİNİN FARKINDAMISIN?
DERİN SOLUK ALIN DOSTUM! UZUN ZAMAN YÜZECEĞİZ GİBİME GELİYOR..
PLAAŞŞ!
BENİ BURADAN KURTARACAK OLANA NELER VERMEZDİM..
HEY! BİRİ BİZE NE ATIYOR BAKIN!
BAKIN! ESKİ BİR İÇ LÂSTİK..
VAY! GERÇEKTEN İYİ BİR ŞEY...

FAZLA BİR ŞEY DEĞİLAMA BİZİ SU ÜZERİNDE TUTAR..
ACABA DAHA ÖNCE LASTİKLE OKYANUSU AŞTIMI ?
HEY! BU SOPAYI DA BULMAK BİR ŞANS ŞİMDİ ONLARIN PEŞİNDEN YELKEN AÇARIZ..
AKLINI KAÇIRMIŞSIN!
'HİÇ DEĞİL! BU HAYDUTLARIN PEŞİNİ BIRAKACAĞIMIMI SANDIN ?
APTAL OLMA! YELKEN OLARAK NE KULLANACAKSIN?.
OH! YOK MU ?
HAYIR! BANA BÖYLE BAKMA
VE BÖYLECE KAÇAKÇILARIN PEŞİNDEN YELKEN AÇTILAR..
U$$$$!
SIKMAYIN KENDİNİZİ! YAPTIĞINIZ BÜYÜK BİR İŞ..
DAHA SONRA
BAK GEMİLERİNİ GÖRÜYORUM... ŞU ADA ONLARIN GİZLİ YERLERİ OLACAK..
O HAYDUTLARIN İNİNE GİRİP TEKRAR YAKALANMAK İSTEMEM.. BEN VAZGEÇİYORUM..
HİST !
PEKİ DOSTUM ! ONLARI YAKALAMAK İSTİYORSAK ADAYA ÇARÇABUK VARMALIYIZ.. ŞUNUNLA LÂSTİĞE BİR DELİK AÇAYIM..
AY ! NE YAPIYORSUN?

BAK HAVA BİR JET GİBİ LÂSTİĞİ İTİYOR.. DOĞRU ADAYA..
OH! HAYIR!
SSSSSS
BİZİ KIYIYA GÖTÜRECEK KADAR HAVANIN OLDUĞUNU SANIYORUM.
BİRAZ YAVAŞLATSAN İYİ EDERSİN KIYIYA VARDIK..
SSSSSS
BUUM!
KARAYA ÇIKTIK AMA HÂLÂ İLERLİYORUZ!
OOOH!
S-S-SSS
SIK FRENLERİ TAVŞAN! DOĞRU ONLARIN KAMPINA GİDİYORUZ!
HANGİ FRENİ?
SSSSSS
?
EYVAH KAPTANA TOSLADIK..
S-S-S-S-S!
OUF!
NEDİR BU GÜRÜLTÜ?
ZUUM!
LAHANA
LAHANA
GÜM!
GENE İKİNİZ NE İŞİNİZ VAR BURDA?
İYİ İŞ DOSTUM! İYİ İŞ!
ONLARI HAPSET BU SEFER KURTULAMIYACAKLAR..
PEKİ KAPTAN!
SEN DE! SENİN İŞİN DE!

BAK TAVŞAN! KAÇAKÇILARDAN BİRİNİ DE HAPSETMİŞLER!
GÜM!

FAKAT BEN KAÇAKÇILARDAN BİRİ DEĞİLİM.. BEN BİR GİZLİ AJANIM.. VE UZUN YILLARDIR ONLARIN PEŞİNDEYİM..
AJAN MI?

SİZE GEMİDE AÇIKLAMAK İSTEDİM FAKAT VAKİT BULAMADIM.. SİZE LÂSTİKATTIĞIMI GÖRDÜLER.. KİM OLDUĞUMU DA ANLAYINCA İŞTE BURAYA TIKTILAR...
YAİŞİNİZİ BOZDUĞUMUZ İÇİN ÖZÜR DİLERİZ BAYIM.
BİZMİ?

BUNU DÜŞÜNMEYELİM ŞİMDİ.. BU ADANIN ÖBÜR YANINDA KAÇAKÇILARIN GEMİYİ YÜKLEMEK İÇİN KULLANDIKLARI BİR HELİKOPTER VAR..
HELİKOPTER?

ÜZÜLMEYİN SİZİ BURDAN ÇIKARACAĞIM..
BÖYLE NEYAPMAYI DÜŞÜNÜYORSUN?

BURDA BİR TÜNEL KAZIYORUM... BU BİR TAVŞAN İÇİN KOLAY!
BU SENİN İŞLERİN BAŞIMA NELER AÇIYOR..
BU BİZİM İÇİN ŞANS
DİG DİG DİG

BURAYA DOSLAR!
HAYDİ DEVAM ET KARDEŞ..
HART HART HART

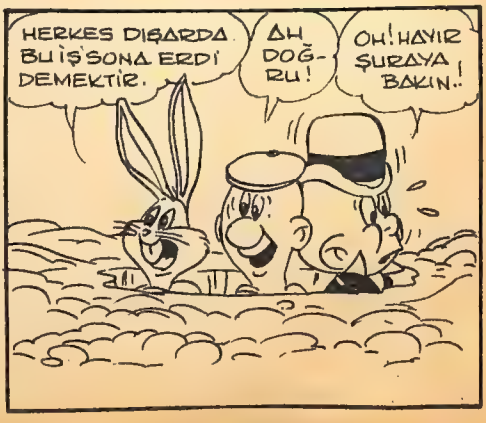
HERKES DIŞARDA BU İŞ SONA ERDİ DEMEKTİR.
AH DOĞRU!
OH! HAYIR ŞURAYA BAKIN..

EYVAH! ONLARIN KAMPININ TAM ORTASINA ÇIKMIŞIZ..
HEY! HAPİSTEKİLER KAÇIYOR!
YANILMIŞIM..

KOŞUN! HELİKOPTERE VARMALIYIZ..
DÜŞÜN PEŞİNE!
LÂSTİĞİ DE ALDIM İŞİMİZE YARAR..

ŞU YANA ÇABUK
OY! BİZE ATEŞ EDİYORLAR..
EYVAH ORAYA VARIYORLAR..
BANG! BANG!

SİZ HELİKOPTERE KOŞUN! BEN ONLARI OYALARIM..
PEKİ!
?

BURADA! YETİŞTİK..
HAYDİ DEVAM! SONRA DÖNÜP TAVŞANI ALIRIZ..

BU İÇ LÂSTİK SAPAN VAZİFESİ GÖRECEK! HİNDİSTAN CEVİZİ ONLARI DURDURUM
İŞTE BİRİ! YAKALAYALIM!

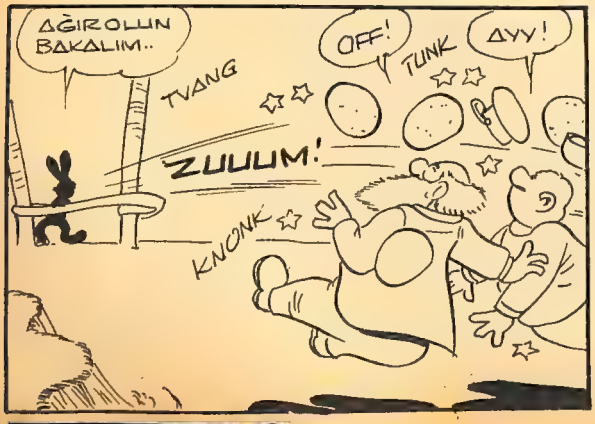
AĞIR OLUN BAKALIM..
TVANG
ZUUUM!
KNONK
OFF!
TUNK
AYY!

ATLA TAVŞAN!
HE,HE,HE! ONLAR BİZE YETİŞEMEZLER..

ŞİMDİ GEMİLERİNE! ONU ÇEKİP GÖTÜRECEĞİZ.. BÖYLECE ADADAN AYRILAMAZLAR..
OLDU!

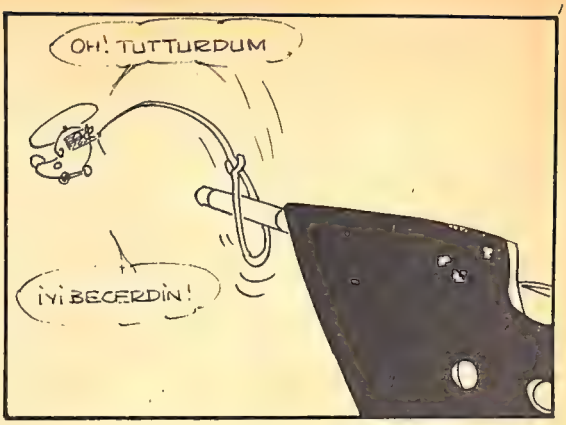
OH! TUTTURDUM
İYİ BECERDİN!

ŞİMDİ ENGİNE ALIRSAK ONLARI ADA DA BIRAKMIŞ OLURUZ.
GELİP YAKALAMALARI İÇİN KIYI KORUMA TEŞKİLATINA BİLDİRECEĞİM..

OH! ŞANSIMIZ İYİ GİTTİ..
İYİ HALLETTİK BENİM SAYEMDE..
VIRRRRRR

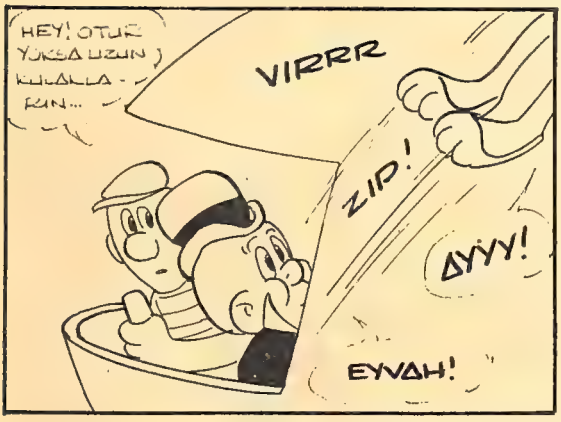
HEY! OTUR YOKSA UZUN KULAKLARIN...
VIRRR
ZIP!
AYYY!
EYVAH!

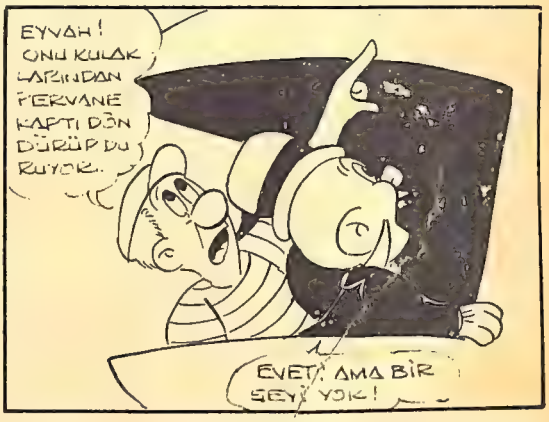
EYVAH! ONU KULAKLARININ ARASINDAN PERVANE KAPTI DÖNDÜRÜP DURUYOR..
EVET! AMA BİR ŞEY YOK!

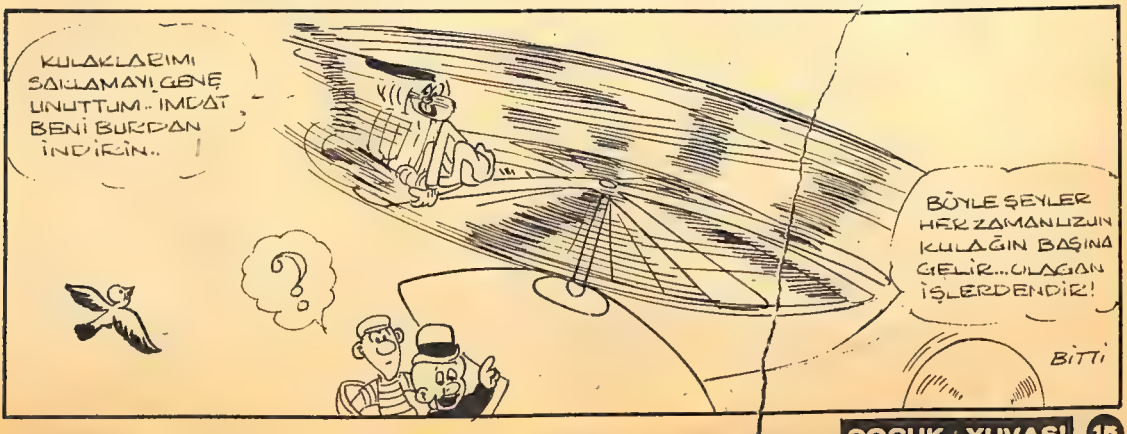
KULAKLARIMI SALLAMAYI BENE UNUTTUM.. İMDAT BENİ BURDAN İNDİRİN..
BÖYLE ŞEYLER HER ZAMAN UZUN KULAĞIN BAŞINA GELİR... OLAGAN İŞLERDENDİR!
BİTTİ

KORKAK KAPLAN

İhtiyar bir çiftçi, tarlasını sürerken karşısına koca bir kaplan çıkmış. Sivri dişlerini göstererek :

-Günaydın dostum! demiş. Nasılsınız?

Çiftçi zangır zangır titriyerek teşekkür etmiş ve o da kaplanın hatırını sormuş.

Kaplan da :

-İyiyim. Seni gördüm, daha iyi oldum, diye cevap vermiş. Talih yüzüme güldü, bana nefis bir kahvaltı gönderdi. Şu öküzlerinin semerlerini çıkar da şuracıkta karnımı doyurayım.

Adamcağız, kaplanın kendisine değil de, hayvanlarına göz diktiğini anlayınca, ferahlar gibi olmuş. Ama öküzlerine de kıyamıyormuş bir türlü. Kaplana yalvarıp yakarmağa başlamış.

Kaplan, boyna dişlerini gıcırdatıyor, hiç oralı olmuyormuş. Çiftçi düşünmüş taşınmış. Öküzler olmayınca tarlayı süremiyecek, sonunda açlıktan ölecekler. Kaplana, evde, karısının baktığı sütlü ineği vâdetmiş. Kaplan, razı olmuş. Çiftçi de süklüm püklüm eve yollanmış.

Çiftçinin karısı pek hâmarat bir kadınmış. Kocasının tarladan bu kadar çabuk döndüğünü görünce bağırmağa başlamış :

-Seni tembel seni! İşini bırakıp da ne diye vakitsiz eve geliyorsun?

Çiftçi olanı biteni anlatmış. Kaplana ineklerini vâdettiğini de söylemiş..

Karısı :

-İneğimiz giderse, ben çocuklarımıza nerden süt bulayım? Yağı neyle yapayım? demiş.

-Doğru ; haklısın karıcığım ama, ekmek sütten de, yağdan da önemlidir.. Hadi şu ineği çabuk çöz de çıkar dışarıya.

Kadın kızmış :

-Azıcık aklın olsaydı, bir çare bulurdun da ne öküzlerimizi, ne de ineğimizi verirdik, diye söylenmiş .

Bu söze kocası öfkelenerek :

-O kadar akıllıysan, bunu kendin yap! diye bağırmış.

-Pekâlâ. Ama benim sözümü dinliyecek, ne dersem onu yapacaksın. Şimdilik git, kaplana ; ineğin seninle gelmek istemediğini, onu benim getireceğimi söyle.

Korkak bir adam olan çiftçinin kaplanın yanına eli boş dönmeği gözü pek tutmamış ama, karısına verdiği sözden de dönememiş.

Kaplan, çiftçiyi hiç de ivi karşılamamış. Çiftçi, ona, ineği karısının getireceğine inandırıncaya kadar akla karayı seçmiş.

Öte yandan çiftçinin karısı da, kocasının en iyi elbiselerini giymiş, başına kocaman bir sarık sarmış, ata binerek tarla yolunu tutmuş. Kaplana yaklaşınca, kendi kendine söyleniyormuş gibi :

-Aah!.. Bir kaplana rastlasam da yesem! demiş. Geçen defa yediğim üç kaplanın tadı hâlâ damağımda...

Kaplan bu kabadayı atlıdan dehşetli korkmuş , ormana doğru kaçmağa başlamış. Kaçarken telâşından az daha çarpıp baş yaveri çakalı yere deviriyormuş. Soluk soluğa :

-Kaç! Sen de kaç! Orada, tarlada, üç kaplanı birden yiyen atlıyı gördüm, diye haykırmış.

Çakal pis pis sırıtmış.

-Haşmetli kaplan efendimiz! Güneş ışığı gözlerinizi kamaştırmış olmalı ki, çiftçinin karısını yiğit bir atlı sanmışsınız.

Kaplan şaşırmış :

-Ne diyorsun. Sen yanlış görmediğindeh eminmisin?

-Yanlış olur mu haşmetlim!

Siz korktu... şey.. güneş gözlerinizi kamaştır-

dığı için, atlının başındaki sarığın altından sarkan saç örgülerinin farkına varmamışsınız. Kurnaz kadının oyununa kanarak şu ziyafeti kaçırırsanız, sizin hesabınıza ben üzülürüm.

Korkak kaplan, bir türlü geri dönemiyormuş.

- Ya beni aldatıyorsan? Ya onların dostu isen?

- Birlikte gidelim.

- Birlikte gitmekten ne çıkar.

Oraya gelince, beni bırakır kaçarsın...

Kaplana verilecek ziyafetten kendine de bir pay çıkaracağını bilen çakal:

- Öyleyse kuyrukları - mızı birbirine bağlıyalım, demiş.

Hemen kuyruklarını birbirlerine bağlayıp, tarlaya doğru yürümüşler. Çiftçi ile karısı, kaplanın kaçışına, kahkahalarla gülerken, birden, çakalla birlikte döndüğünü görmüşler. Çiftçi yine telâşa düşmüş :

- Mahvolduk! demiş. Hemen kaçalım.

Karısı :

- Niye kaçacakmışız.. işimizi berbat etmek istemiyorsan, olduğun yerde dur sesini kes! diye çıkışmış.

Sonra, çakalla kaplan yaklaşınca :

- Eksik olma çakal kardeş! Bana bu yağlı kaplanı getirdiğin için eti benim, kemikleri de senin olsun, demiş.

Kaplan, bunu duyar duymaz, olanca kuvvetiyle kaçmağa ve kuyrukları birbirine bağlı olduğu için, çakalı da arkasından sürüklemeğe başlamış, soluğu kesilinciye kadar koşmuş. Bu arada olan çakala olmuş. Hayvan, taşlara, ağaçlara çarpa çarpa ölmüş gitmiş.

Uzun Kulak

Bir gün Allah baba, canlıların hayatlarından hoşnut olup olmadıklarını sormak için yer yüzüne bir melek göndermiş.

O, bir eşeğe rastlamış. Başını yere eğen eşek, iri gözlerini kırparak gazete okur gibi, hiç kımıldamıyormuş.

Melek, eşeğin yanına yaklaşmış, gülümsiyerek :

-Ne düşünüyorsun? diye sormuş.

Eşek :

-Gökyüzündeki Allah babanın yanına nasıl gidileceğini düşünüyordum, diye cevap vermiş.

Yerin ve göklerin yaratıcısının meleği :

-Orada işin ne? diye sormuş.

-Şikâyetim var. Hayatımdan hiç te memnun değilim ! Başıma iki kısacık kulak takmış, ne aç bir kurdun yanıma yaklaştığını, ne de ormanda kaybolmuş bir oğlağın haykırışını duyabiliyorum. Halbuki ben bütün bir sürüyü peşime takıp otlatırım! Bizim, insanlar gibi uzak yerlerle görüşecek telefonumuz da yok ! Keşke kulaklarımız biraz uzun olsaydı !

Melek hiçbir cevap vermeden yoluna devam etmiş. Gümüşten sırma gibi yanan beyaz sakalı ile ekin tarlalarının altın denizi içinde kaybolmuş.

Tam bu sırada, zavallı eşeğin dileği yerine gelmiş. Başında upuzun iki kulak belirmiş. Eşekçağız sevinçten sıçrıyor, gözyaşları döküyormuş. Ormanın üzerinde çan sesini andıran bir ses, titreyerek yayılmış.

Eşeğin sahibi kızgın, bir kaya üzerine oturmuş bütün gün dört bir yanını

gözlemiş. Sesin geldiği yöne başını çevirerek :

-Nerelerdesin be hayvan! demiş. Sabahtanberi seni arıyorum. Şehire süt götüreceksin. Buralarda köy ağası gibi dolaşıyorsun ha!

Uzun çoban sopasını eline aldığı gibi kayalıklardan aşağı inmiş, geniş ormanı geçmiş, çayırları çiğnemiş.

Eşeğin yanına varmış. Uzun kulaklarından yakalayıp olanca kuvvetiyle asılmağa, çoban sopası ile pataklamağa başlamış. Yoruluncaya kadar zavallı eşeği dövmüş. Biraz dinlenmek için oturduğu sırada, bizim koca kulak :

-Allahaısmarladık, dostum, artık beni bekleme, diyerek kirişi kırıp ormana dalmış. Bir patika üstünde durarak derin bir nefes alabilmiş. Tam bu sırada karşıdan ürkek bir tavşan çıkagelmiş. Hem zıplıyor, hem ağlıyormuş.

Eşek :

-Ne ağlıyorsun? diye sormuş.

Tavşan :

-Nasıl ağlamıyayım kardeş! demiş. Süpürge gibi bir kuyruğum vardı ya. Allah babaya onu biraz kısaltması için yalvardım. Çünkü avcılar tâ yüz kilometreden kuyruğumu görüyorlardı. Gelgelelim, şimdi halim çok daha kötü. Eskiden avcıları o uzun kuyruğumla aldatırdım. Doğruca ona ateş ederlerdi. Şimdi ise tam kalbime nişan alıyorlar.. Eşek başını sallamış, içini çekmiş.

-Ben de kulaklarım uzadı uzayalı aynı şekilde üzgünüm. Şimdi yalnız kulaklarımdan asılıyorlar. Önceleri tutulacak tarafım yoktu. Ama şimdi, bu belâyı biz istedik. Gidip kime dert yanalım! Akılsız başımızın belâsını onlar çekecek!

Tavşan ayrılmış. Eşek bir müddet olduğu yerde kalmış, derin derin düşünmüş ; sararmış yaprakların hışırtısını duymuş, gerisin geriye koşmağa başlamış. Hem koşuyor, hem de :

-Allah kimseye böyle eşek telefonu vermesin ! diyormuş.

ANSİKLOPEDİ

KOLEKSİYON

Bir Finlandiyalı bilgin, pek meraklı bir koleksiyon yapmıştır. Evinde, kristal kavanozlar içinde,

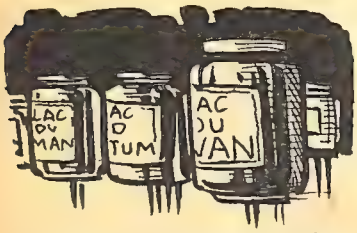

Dünya'nın muhtelif yerlerinden getirdiği göl suları vardır. Her birinin üzerinde, nereden, ne zaman alındığı ve buna ne kadar masraf yapıldığı yazılıdır.

GÜNEŞTE SU VARMIDIR?

Güneşte su yoktur ama, suyu meydana getiren hidrojenle oksijen vardır... Düynada olduğu gibi orada da bu iki madde birleşip su haline gelmek ister.

Fakat güneş o kadar sıcaktır ki, bir türlü birleşemezler. Biliyorsunuz ki, suyu çok ısıttığımız zaman hidrojen ve oksijen birbirlerinden ayrılırlar. Onun için güneşte bu iki madde birleşip su olamazlar.

HER İNSAN ÜSTÜNDE ORTALAMA 15.000 KİLO TAŞIYOR

İnsanların üstündeki kilometrelerce yüksek hava tabakasının ağırlığı ortalama olarak 15.000 kilodur. Bu ağırlığın altında ezilmiyorsak, bunun sebebi içimizde de dışarıya doğru bir basıncın olmasındandır. Bu denklem bozulunca, meselâ uçakla çok yükseklere çıkıldığı zaman insanın ağzından, burnundan kan boşanır.

HAYVANLAR KAÇ KİLO GELİYOR ?

İsveçre'de bir hayvanat bahçesi müdürü, kuşların ve hayvanların ağırlıklarını merak etmiş. Bütün hayvanları tutup teker teker tartmış ve ortalama olarak aşağıdaki rakamları elde etmiş.

Sinek	3 Gr.
Kırlangıç	15 "
Serçe	25 "
Bıldırcın	90 "
Kumru	150 "
Kurbağa	150 "
Güvercin	200 "
İbilik	300 "
Keklik	500 "
Ördek	900 "
Yaban kazı	3,5Kg.
Tavşan	4 "
Kuğu kuşu	6 "
Tilki	8 "
Su samuru	10 "
Porsuk	11 "
Kurt	40 "
Geyik	25 "
Karaca	100 "
Kaplan	160 "
Aslan	200 "
Kara ayısı	300 "
Beyaz ayı	400 "
Gergedan	2,000 "
Asya fili	2,600 "
Afrika fili	10,000 "

DEMİRCİ

Bundan birkaç yüzyıl önce, bir İngiliz demircisi küçük bir duvar saati yapmıştı. Bu saat, anahtarı ile birlikte tartılamıyacak kadar hafifti.

Bu demirci bundan başka bir sineğin boynuna takmak için, kırk üç halkalı bir altın zincir yaptı. Zincir o kadar hafifti ki, sinek bununla uçabiliyordu.

DÜNYANIN EN SICAK VE EN SOĞUK BÖLGELERİ

Şimdiye kadar yeryüzünde en sıcak olan yer, Trablus'a 50 kilometre uzaklıktaki Aziziye şehri olduğu anlaşılmıştır. Burada sıcaklık gölgede sıfırın üstünde 57, 7 dereceye kadar yükselmektedir. Yine böyle sıcak olan şehirlerden biri, Kaliforniya'da deniz yüzeyinden 146 metre yükseklikte bulunan ve "Ölüm Vadisi" denilen yerdir. Burada termometre 57 dereceye kadar çıkar. Yeryüzünün en soğuk şehri ise, Sibirya'da Verkoviyansk şehridir.. Burada 21 şubat 1892 de soğuk sıfırın altında 69.8 dereceye kadar düşmüştür. Bunu bizdeki en sıcak ve en soğuk günlerle karşılaştırırsanız aradaki korkunç farkı anlarsınız.

NEWFOUDLAND KÖPEKLERİ

Memleketleri İngiltere'nin Newfoundland adası olan, çoban köpeklerimiz iriliğindeki bu köpekler, Avrupa'da yalnız sevgi değil, saygı da kazanmışlardır. Kuzeydeki geyikler gibi, bunlar da memleketlerinde yük taşırlar, ufak arabalara koşulurlar. Çoğu zaman, bayat Morina balığından başka yiyecek bulamıyan Newfoudland köpekleri metin, uslu ve sahiplerine bağlı hayvanlardır.

Yaşadıkları yerde karadan çok su olduğundan, bu güzel ve asil hayvanların insan kurtarma vakaları sayılamıyacak kadar çoktur. Size bunlardan bir ikisini anlatalım :

Fransa'nın bir şehrinde, Zora adında bir Newfoudland köpeği, ona fena halde sataşan küçük adî bir mahalle köpeğine epeyi zaman aldırış etmedi. Ama bu köpek, bir gün Newfoudland'ı ayağından ısırınca, öteki artık dayanamadı, arsızı ensesinden yakaladığı gibi, Sen nehri rıhtımından aşağı suya attı. Küçük köpek suda çabalıyor, kıyı pek dik olduğu için bir türlü çıkamıyordu. İnce ince bağırıyordu ; nerdeyse boğulacaktı. Bu sahneyi, ilgili değilmiş gibi yan gözle takibeden Newfoudland, tam hayvanın kuvveti kesileceği anda suya atladı ve onu kurtardı.

İşte Newfoudland'ların iyi kalbliliğini gösteren, bir başka hikâye :

Kötü bir adam, Newfoudland'ı ihtiyarlayınca, vergisini vermekten kaçınarak, onu suya atmayı düşünmüş. Hayvanı nehrin kenarına götürüyor; ayaklarını iple bağlıyarak suya atıyor... Kuvvetli köpek, suyun içinde hayli bekledikten sonra, bağlarından kurtuluyor, binbir güçlükle kıyıya tırmanmağa başlıyor.

Kötü yürekli adam onu kıyıda bir sopayla karşılıyarak döverken birden ayağı kayıp nehre yuvarlanıyor. Bunu gören iyi kalbli köpek hemen suya atılıp kendisini öldürmek istiyen sahibini kurtarıyor.

TONTON

SIPA

BAK! TONTON! RAMON AMCANDAN BİR PAKET ALDIK..

* İH! HAA!

* İH HAA! ONU AÇ İÇİNDEKİNİ GÖRMEK İSTİYORUM!..

RAMON AMCA LOS ANGELESTE OTURUR VE BİZE HER ZAMAN SÜRPRİZ ŞEYLER GÖNDERİR..

YIPPİİİİ..! BUKEZ KOVBOY GİYİNİŞ TAKIMI GÖNDERMİŞ..

* İH HAA?

* İH HAA: BENİM İÇİN NE GÖNDERMİŞ..

HEY! KUTUNUN İÇİNDE BİR TORBA VAR! BU BELKİ SENİN İÇİNDİR TONTON...

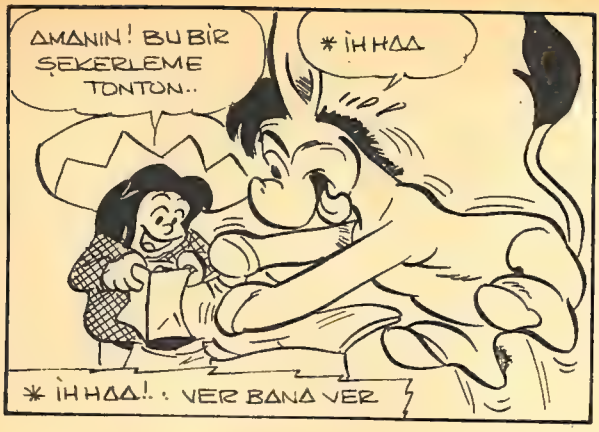
AMANIN! BU BİR ŞEKERLEME TONTON..
* İHHAA
* İHHAA!.. VER BANA VER

HAYIR! HAYIR! TONTON ŞEKERLERİN HEPSİ BİRDEN YENMEZ SONRA SENİ HASTA EDER..

İŞTE BU GÜN BİR TANE AL! KALANINI SAKLIYORUM SENİ HAYLİ İDARE EDER..

ŞİMDİ KOVBOY ELBİSEMİ GİYEYİMDE ÇÖLDE BİRAZ OYNARIM..

HIHIH! GÜNDE BİR PARÇA VERECEK.. BİR DOLU KESE KÂĞIDI VARKEN YARINI BEKLEMEK OLURMUYMUŞ?

AH GÜZEL.. GÜNDE BİR TANE HİÇ YOKTAN İYİDİR..

İŞTE GÜNDELİK TAMAM..

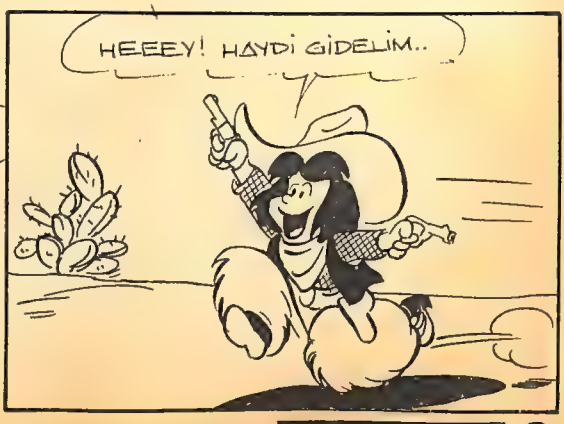
HEEEY! HAYDİ GİDELİM..

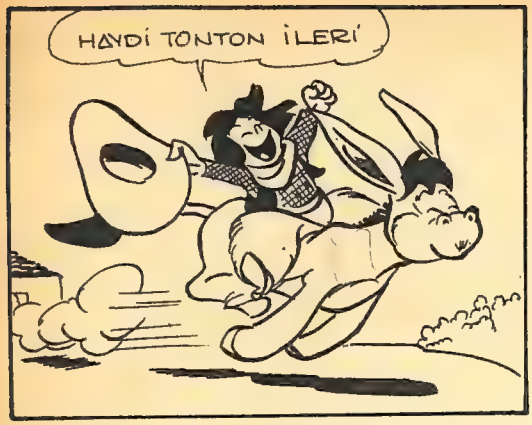
HAYDİ TONTON İLERİ!

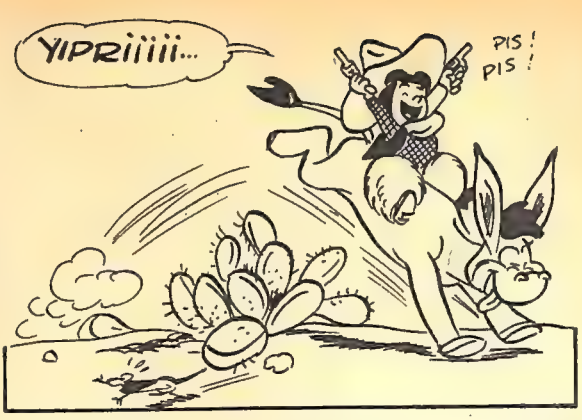
YIPRİİİİİ...
PIS! PIS!

ON DAKİKA SONRA..
DUR TONTON! KOVBOYLUK ATEŞLİ BİR MESLEK IRMAKTA BİRAZ YÜZÜP SERİNLESEK NE DERSİN?
* Hİ HAA!
* Hİ HAA! DEDİĞİN GİBİ OLSUN..

BÖYLECE..
TOZ TOPRAK İÇİNDE AT HIRSIZINA BENZEMEYELİM..

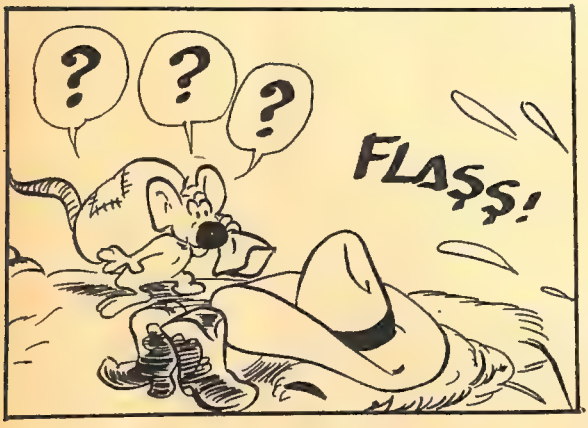
? ? ?
FLAŞŞ!

* CİK CİK!
* CİK CİK! OH BİR KOVBOY TAKIMI..

* CAK CAK!
* CAK CAK! İYİ İŞ GÖRECEĞİZ

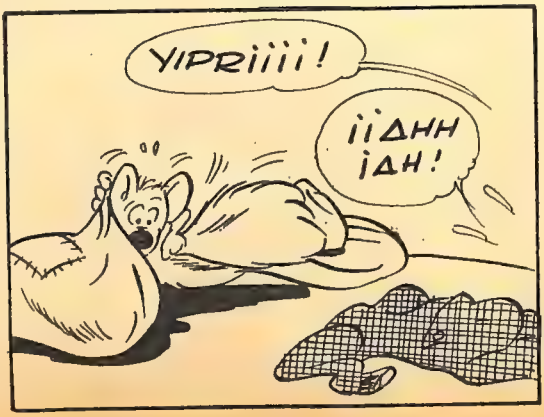
YIPRİİİİ!
İİDHH İDH!

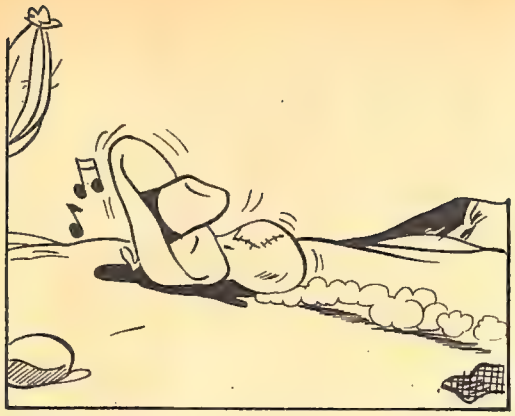

AZ SONRA..
ÇOK KOŞTUK TONTON! HADİ BİRAZ DAHA KOVBOYLUK YAPALIM..

HEY TONTON KOVBOY TAKIMLARIM UÇMUŞ!!

BURDA KIRMIZI ENTARİDEN BAŞKA BİR ŞEY YOK! HEM BU DA BENİM DEĞİL..

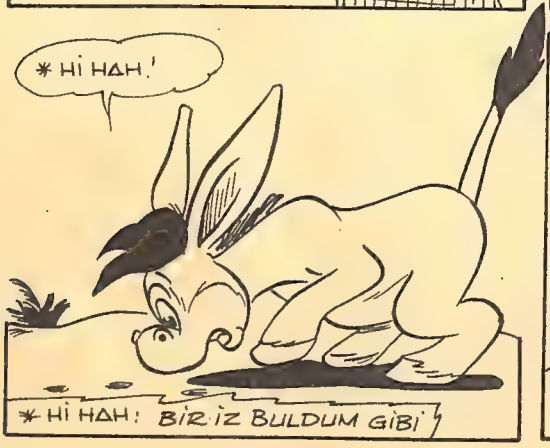
*HİHAH!
*HİHAH! BİR İZ BULDUM GİBİ

HAKKIN VAR TONTON! BİR GEZGİN SATICI FARENİN İŞİNE BENZİYOR.. ZATEN ONDAN BAŞKASI BÖYLE KİRLİ İŞ YAPMAZ

PEŞİNE DÜŞELİM TONTON... ŞU SIRADA GEZGİN SATICI FARE ÇOK UZAĞA GİTMEMİŞTİR.. O PAZARA GİTMEDEN YETİŞELİM..

DUR! GEZGİN SATICI FARE EFENDİ OLDUĞUN YERDE DUR..

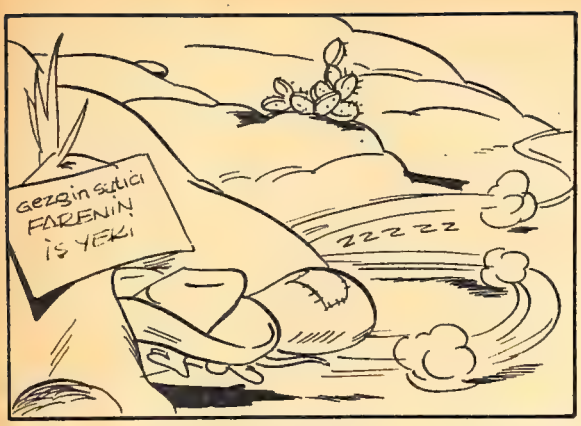
Gezgin sutıcı FARENİN İŞ YEKİ
ZZZZZ

İNİNE GİRDİ TONTON! ŞİMDİ ONU SIKIŞTIRDIK..

EY! FARE EFENDİ! ESKİ ENTARİNİ AL BANA KOVBOY ELBİSELERİMİ GERİ VER.. HAYDİ..
İŞYERİ BU GÜN KAPALI..

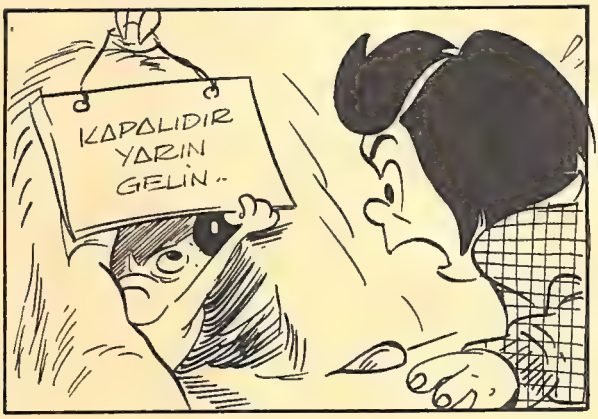
KAPALIDIR YARIN GELİN..

YARIN GELEMEM KOVBOY TAKIMIMI ŞİMDİ İSTİYORUM.. BENİ DUYUYORMUSUN BAY FARE..
KUİK KUİK..
KUİK! HEMEN ÇEK GİT..

BİZİ ALT ETTİ TONTON! SAHİP OLDUĞUM HER ŞEY KOVBOY ELBİSEMİN CEBİNDE.. BÖYLECE ONUNLA PAZARLIĞA GİRİŞECEK BİR ŞEYYOK ELİMDE..

HEY! ŞİMDİ HATIRLADIM BİR KESE KÂĞIDI ŞEKERİMİZ DURUYOR.. ONU KOVBOY TAKIMINA KARŞILIK VEREBİLİRİM..
İHH HAA!

KOŞ ONLARI GETİR TONTON! BEN BURDA KALARAK FARENİN GİTMEMESİNE BAKACAĞIM..

ŞEKERİ GÜYA KENDİMİZ İÇİN SAKLAMIŞTIK.. KOŞUP GETİRME YORGUNLUĞU DA BANA..

BÜTÜN BU ŞEKERLERİ HIRSIZ FAREYE KAPTIRMAK UTANÇ VERİCİ... BİR TANE YEMEYİ DÜŞÜNÜYORUM..

AMAAN! ÇOK TATLIYMIŞ.. BİR TANE DAHA YEMEK İSTİYORUM.. EKSİKLİĞİ BELLİ OLMAZ..

ALTI DÜZÜNE ŞEKERİ HAKLADI VE..

O DA NE? ANCAK ÜÇ TANE KALMIŞ..

ŞİMDİ BEN NE YAPACAĞIM?

YAPACAĞIMI BİLİYORUM! KESE KÂĞIDI ÇAKIL TAŞI DOLDURACAĞIM ÜZERİNEDE ÜÇ ŞEKERİ KOYARIM.. O MELUN FARE ÜSTEN YERKEN FARKINA VARMAZ..

BÖYLECE

TEŞEKKÜR TONTON..

İHHAA!

BURDA BİR KESE KÂĞIDI ŞEKERLEME VAR BAY FARE.. KOVBOY TAKIMINA KARŞILIK ONU SANA VERECEĞİM.

* SKIRK!

*SKIRK! İYİ BİR FİKİR..

BÖYLECE..

SANA DAHA ŞEKER GÖNDERMESİ İÇİN RAMON AMCAYA YAZACAĞIM.. ÜZÜLME TONTONUM..

* İHHAA

* İHHAA: ÜZGÜN DEĞİLİM.. İYİCE HASTAYIM VE BİR DAHA ŞEKER YEYİP YEMİYECEĞİMİ BİLMİYORUM..

BİTTİ

ÇİÇEKLERİN EFSANESİ

KANDİL ÇİÇEĞİ

Yunanistan'da, Liknis adından küçük, beyaz bir çiçek vardır. Liknis, lâmba demektir. Gerçekten bu çiçek, hava kararınca hafif bir ışık verir. Bu çiçeğin kendine göre bir hikâyesi vardır.

Fakir bir balıkçı, bir gün, çok sevdiği bir arkadaşından mektup aldı. Bu mektupta, arkadaşının işsiz kaldığı ve ölüm derecesinde hasta düştüğü yazılıydı. Zavallıcığın ilâç alacak parası bile yoktu. Arkadaşından kendisine yardımda bulunmasını istiyordu.

Balıkçı, denize çıkmak üzereyken, kayığını, ağlarını bıraktı. Sandığından, birkaç zamandır biriktirdiği bir gümüş lirayı çıkarıp cebine koydu ve yola çıktı. Kestirme yoldan hızlı hızlı yürürken, "Ya geç kadımsa?" diye üzülüp telâşlanıyordu. Fakat birden yolda ayağı taşa takılıp düştü, para da cebinden fırlayıverdi. Hava kararıyordu. Balıkçı taşlı dağ yolu üzerinde, kaybettiği gümüş lirayı aramağa koyuldu. Bir yandan da dua ediyordu:

- Tanrım arkadaşımın hayatını kurtarmama yardım et. Şu parayı bulmalıyım. Sabaha kadar nasıl bekliyeceğim burada?..

Dağ yolunun kenarı kandil çiçekleriyle doluydu. Hava karardıkça, beyaz çiçekler ışıldamağa başladı. Balıkçı bu ışığın yardımıyla düşürdüğü parayı gördü. Gece olmadan arkadaşının köyüne vardı.... Ona ilâçla yiyecek aldı, hastalığı geçinceye kadar da yanında kaldı.

Evine giderken, kandillerden gördüğü yardımın hatırası olmak üzere, bunlardan bir kaç tane kökleriyle birlikte çıkarıp ve kulübesinin bahçesine dikti.

MENEKŞE

Çiğdemden sonra çıkan, baharın ilk çiçekleri arasında menekşe vardır.

Yeşilliklerin gölgesinde, ıslakça yerlerde yetişen bu mavili morlu çiçek, insan gözünden kaçınmak isterse de, o güzel, hoş kokusu, onu çabucak ele verir.

Bir köylü kadının henüz yürümeğe başlıyan bir çocuğu vardı. Genç anne, bebeğini pek çok seviyor, ona çok iyi bakıyordu. Ama hem iş görmek, hem de yeni yürüyen çocuğa bakmak kolay değildir.

Güneşli bir bahar günü, kadıncağız birikmiş çamaşırını derede yıkamağa karar verdi. Çocuğunu yatırdı. "Uyanıncaya kadar nasıl olsa işimi bitiririm" diyerek çamaşırlarıyla leğeni alıp dere kenarına koştu.

Eli çabuk olduğu için, işini hemen bitirdi. Ama eve gelince, yatağında yattığı oğlunu bulamadı. Evini, etrafını araştırdı, konu komşuya koşarak sordu soruşturdu. Nafile!.. Güzel bebeği yok oluvermişti.

Ağlıya ağlıya köyünde, büyücü diye tanınan, ihtiyar bir kadına koştu. İhtiyar büyücü :

-Koruya git. İlk gördüğün menekşeyi kopar, dedi. "Aman menekşem, güzel menekşem! Bana yol göster! "de.

Genç kadın büyücüye , bir tavuk vererek söylediğini yaptı. Koruya gitti, bir menekşe kopardı ve yol göstermesini diledi. Biraz sonra önünde menekşelerle dolu bir patika göründü. Bu patikayı takip etti. Birkaç adım ötede, otlar arasında otlarak oynıyan yavrusunu buldu...

NERGİS

Nergis çiçeğinin efsanesi çok eskidir. Nergis, olağanüstü güzellikte bir delikanlı imiş.

Bir gün ormanda dolaşırken yorulmuş, suyu pek temiz ve berrak bir gölün kenarına oturup, mavi göğün aksettiği gölün, ayna gibi parlıyan suları üstüne eğilmiş. Suda kendi aksini görünce, hayranlıktan çıldıracak gibi olmuş.

-Aman ne kadar de güzelim ben! diye bağırmış. Artık susuzluğunun unutmuş. Epeyi vakit geçtiği halde, açlığını da hiç duymamış. Hep kendini seyretmiş. Sonunda baka baka, başı dönmüş, gölün içine düşerek boğuluvermiş...

Ondan sonra gölün kenarında, Nergis'in düştüğü yerde, onun adını taşıyan narin, zarif çiçekler çıkmış.

PİYANO ŞAİRİ

Frédéric Chopin (Şopen okunur) piyano şairi diye bütün dünyada tanınmış büyük bir musikicidir. 1809 yılında Polonya'nın başkenti olan Varşova'nın küçük bir köyünde doğdu.

Chopin'in ailesinin hali vakti oldukça iyiydi. Kimseye muhtaç değillerdi. Babası bir okulda Fransızca öğretmenliği yapıyor ve eşi ile beraber bir öğrenci pansiyonu işletiyordu.

Chopin, çok güzel, terbiyeli, ince ruhlu bir çocuktu. Annesi, babası çocukları arasında en çok onu seviyordu. Çünkü Chopin, kardeşlerinden daha zeki idi. Henüz çok küçük olduğu halde yaşlı bir adam gibi konuşuyor, nükteli sözleriyle herkesi güldürüyordu. Chopin'in en çok sevdiği şey müzikti. Annesinin çaldığı piyano parçalarını dinlerken kendinden geçiyordu.

Bir gün annesi mutbakta yemek pişirirken, Chopin piyanonun başına geçti. Kendi kendine piyano çalmağa başladı. Annesi, "Acaba piyanoyu kim çalıyor?" diye içeri girip de Chopin'i piyanonun başında görünce şaşakaldı. Merakla sordu :

-Chopin, piyano çalmak nereden aklına geldi?

-Ben musikiyi çok seviyorum anneciğim. Ne olur bana da piyano çalmasını öğret, diye yalvardı. Annesi Chopin'in bir dediğini iki etmezdi. Hemen ona bir musiki öğretmeni tuttu.

Chopin, böylece beş yaşındayken piyano çalmağa başladı. Ve kısa bir zamanda büyük bir kabiliyet gösterdi. Onu piyano çalarken dinliyenler :

-Bu çocuk boş değil.. Yarın kimbilir ne büyük eserler yaratacak! diyorlardı.

Chopin, sekiz yaşına girdiği zaman, ilk konserini verdi ve çok alkışlandı. Bu başarı Chopin'in hızını arttırdı, sık sık konserler vermeğe başladı. Artık Varşova'da onu tanımıyan kimse kalmamıştı. Memleketin prensi de onu çok seviyordu. Her gece Chopin'i sarayına getirterek konser verdirtiyor, sanatının gelişmesi için elinden geleni yapıyordu. Yeni yeni bestelemeğe başladığı eserlerini de o bastırıyordu.

Chopin'in piyano öğretmeni onu diğer memleketlere götürüp, konserler verdirmek, Chopin'i bütün dünyaya tanıtmak istiyordu.

Nihayet bir gün babasından izin isteyip onu Viyana'ya götürdü. Orada bir kaç konser verdikten sonra Paris'e geçtiler. Chopin, Paris'te, tam konser vermeğe hazırlandığı sırada, Polonyanın savaşa girdiğini öğrendi. Bu haber onu çok üzdü. Ya annesine, babasına, kardeşlerine bir şey olursa. Chopin gece gündüz hep bunu düşünüyordu. Onun için verdiği ilk konserde pek başarı gösteremedi.

Bir gün öğretmenine :

-Ben artık burada fazla kalamam. Memleketime gidip, vatandaşlarımla beraber düşmanla çarpışacağım. Onlar orada ıstırap

içindeyken, ben bunada rahat edemem. Onlar gibi benim de vatanıma faydam dokunmalı, dedi.

Öğretmeni :

-Vatana faydalı olmanın bir kaç yolu vardır oğlum. Yazdığın eserlerden, verdiğin konserlerden kazandığın paraları memleketine gönderirsen, herkesten çok vatanına hizmet etmiş olursun, diye cevap verdi. Chopin, düşündü, taşındı, nihayet :

-Evet haklısınız hocam, dedi ve yeni baştan çalışmağa başladı. Verdiği konserler, ve yazdığı piyano eserleriyle herkese kendini sevdirdi. Bir çok büyük adamlarla tanıştı. Georges Sand adında bir Fransız kadın romancısı tanınması için ona çok yardım etti.

Chopin geceleri sabahlara kadar çalışıyor, her gün bir yeni eser yazıyor, yavaş yavaş kendini bütün dünyaya tanıtıyordu. Kazandığı paraların bir kısmını da yardıma muhtaç kimselere dağıtılmak üzere memleketine yolluyordu.

Chopin, zayıf bünyeli bir adamdı. Fazla çalışmak, yorgunluk, uykusuzluk onu her gün biraz daha yıpratıyordu. O, bunu bildiği halde durmadan, dinlenmeden çalışıyor, şehir şehir dolaşıp konserler veriyordu. Nihayet bir gün yatağa düştü. Doktorlar verem olduğunu söylediler, bütün tedavilere rağmen onu kurtaramadılar. Zavallı Chopin 1849 yılının Ekim ayında hayata gözlerini kapadı.

Chopin, geç yaşında ölmesine rağmen bir çok eser yazmıştır. Bu eserler aradan çok uzun yıllar geçtiği halde güzelliğini kaybetmemiştir. Matemlerde çalınan şu meşhur" Ölüm Marşı" onun eseridir.

eğlenceli Sayfa

ANNE İLE KIZI KONUŞUYOR

Anne-Kızım! Son yüzyıldaki harikaları sayabilir misin ?

Kız-Sayabilirim anneciğim : Otomobil, elektrik, tayyare, sinema, radyo...

Anne-Daha daha ..

Kız-Bir de ben anneciğim.

BİR ŞEY MEMEMİŞ

Şükran, annesiyle birlikte ahbaplarının kabul gününe gitmişti. Misafir kalabalığından Şükran'la uğraşan yoktu. Pastalar, kekler, çukulatalar hep büyüklere sunuluyordu... Şükran, terbiyeli bir kız olduğu için, kimseye birşey söylemedi. Yalnız, bir aralık, yeni gelen bir misafire dışardan tabak getirmeğe hazırlanan ev sahibine :

-Benimkini alınız efendim, dedi. Benim tabağım temizdir ; Ben birşey yemedim.

YAZISIZ

YAZISIZ

ÖNCE YALAMIŞ

Bahçeden yemek odasına koşa koşa giren Burhan, masanın üstündeki çilek kompostosunu görünce, dayanamadı. "Azıcık tadına bakayım", diye içine parmağını daldırıverdi.

Fakat tam bu sırada odaya giren annesi, Burhana fena halde kızdı.

-Burhan!..Kirli parmağını kompostonun içine soktun ha ?

Burhan, gayet tabii bir tavırla :

-Parmağım kirli değildi ki anneciğim. Tabağa sokmadan önce yalamıştım; cevabını verdi.

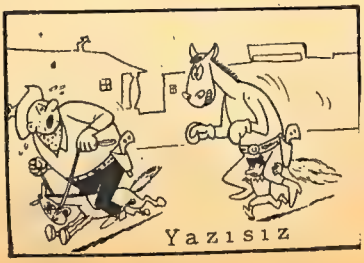

Yazısız

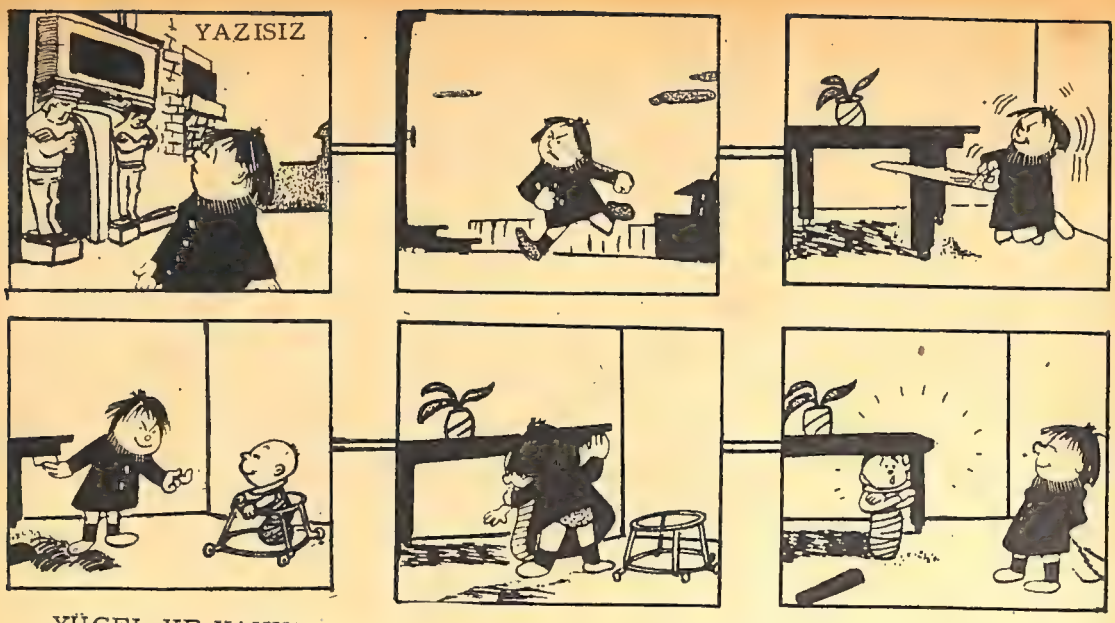

YÜCEL VE YAVUZ

Yücel yolda bir kağıt para bulmuştu. Bu bizim paralarımıza benzemiyordu. Arkadaşı Yavuza bunu uzatarak, ne olduğunu sordu.

-Bu, yarım İngiliz liralık bir kağıttır. Yücel! Bizim paramızla 12.5 lira eder. Bilirsin ki babam avukattır ; büyüyünce ben de olacağım. Avukatlara her danışma 15 liradır. Bu 12.5 lirayı alıyorum, gerisini de yarın okulda ödersin !...

DOĞRU İŞE NE DENİR ?

Misafir-Ah, bayancığım, oğlunuzun gözleri sizin, alın babasının, ağzı dayısının....

Çocuk-Teyzeciğim, pantolonum da kardeşimindir.

TARİH DERSİNDE

Öğretmen- Napolyon niçin İngilizleri sevmezdi ?

-Onu hapsedip ölümüne sebep oludular da onun için !..

BİR SINAV

Öğrenci-Affedersiniz, öğretmenim, bu gün ayın kaçıdır ?

Öğretmen-Bunun hiç ehemmiyeti yok, sen yalnız sorulan tarih sorularına doğru karşılık vermeğe bak !..O kadarı yeter.

-Nasıl ehemmiyeti yok, öğretmenim ? İmtihan kağıdıma hiç olmazsa, bir tarihi olsun doğru dürüst yazmış bulunayım!...

ÜÇ DUDAK

İhtiyar bir kör kaplan ele avuca sığmıyan bir tavşan yakalamış. Tavşancık yavaşça :

-Sen benim gibi bir çirozu yiyip de ne yapacaksın? Sen manda yemelisin manda, demiş.

Kaplan bu söze inanmış, tavşana dokunmamış. O da kaplanı bütün gün ormanlardan, boğazlardan geçirmiş, dağlardan, kayalıklardan aşırmış, akşam olunca, ikisi de yorgun düşmüşler. Hava soğuk olduğu için tavşan uçurum kenarında bir ateş yakmış. Kaplan da hemen bir köşeye uzanıp uyumuş. Tavşan durmadan ateşe odun yığdıkça, kaplanın vücudu tutuşacak gibi olmuş. Bir ara öbür tarafa dönerek :

-Öf, çok sıcak, diye bağırmış.

Tavşan :

-Biraz geriye çekilirsen daha iyi edersin, demiş.

Uçurumun kenarında yattığını bilmiyen kaplan, geriye çekileyim derken aşağıya yuvarlanıvermiş. Kaplanın öldüğünü gören tavşan, ıslık çala çala koşup gitmiş. Birden karşısına bir avcı çıkmış. Avcının sırtında birkaç ölü tilki varmış.

Avcıya :

-Şurada, kayalığın altında ölü bir kaplan yatıyor, git de onun derisini yüzüver, demiş.

Avcı, o kadar yükle dağa nasıl tırmansın? Tilkileri oraya bırakıp gitmiş.

Tavşan biraz sonra bir çobana rastlamış.

-Biraz ilerde bir kaç ölü tilki yatıyor, demiş.

Çoban, sürüsünü bırakarak tilkileri almağa koşmuş. Tavşan da hemen bir mağaranın önünde uyuklıyan kurdun yanına gitmiş.

Ona da :

-Şu sürünün çobanı yok, demiş. Fırsatı kaçırma!

Kurt, sürünün üzerine saldırmış. Tavşan da bu sırada havada uçan bir kartala seslenmiş :

-Kurt yavruları inlerinde yapayalnız, git de hepsinin gözlerini çıkarıver.

Kartal, bu sözleri duyar da durur mu? Hemen kurt yavrularının yuvasına doğru uçmuş.

Tavşan birkaç adım daha yürümüş ve bir kulübenin önünde, yün büken ihtiyar bir kadın görmüş. Onun yanına giderek demiş ki :

-Nine şu kayalıktaki kartalın yuvasını alıp gel! Yuvanın çalı çırpısı ile ateşini tutuşturursun.

İhtiyar kadın, kucağındaki yapağıları attığı gibi, kartalın yuvasına koşmuş. Ama tavşan bu sefer de rüzgâra fısıldamış. Rüzgâr yapağıları savurduğu gibi çöllere atmış.

Bu sırada avcı, tilkilerin kaybolduğunu görmüş, çobanın peşinden koşmuş. Çoban dakurdun peşinden, kurt, kartalın; kartal da ninenin arkasından koşmuş. Bir tepenin üzerinde onların bu halini gören tavşan, buna öyle gülmüş, öyle gülmüş ki, birden üst dudağı ortadan ikiye ayrılıvermiş.

O gün, bugün tavşanlar üç dudaklı olarak doğarlar.

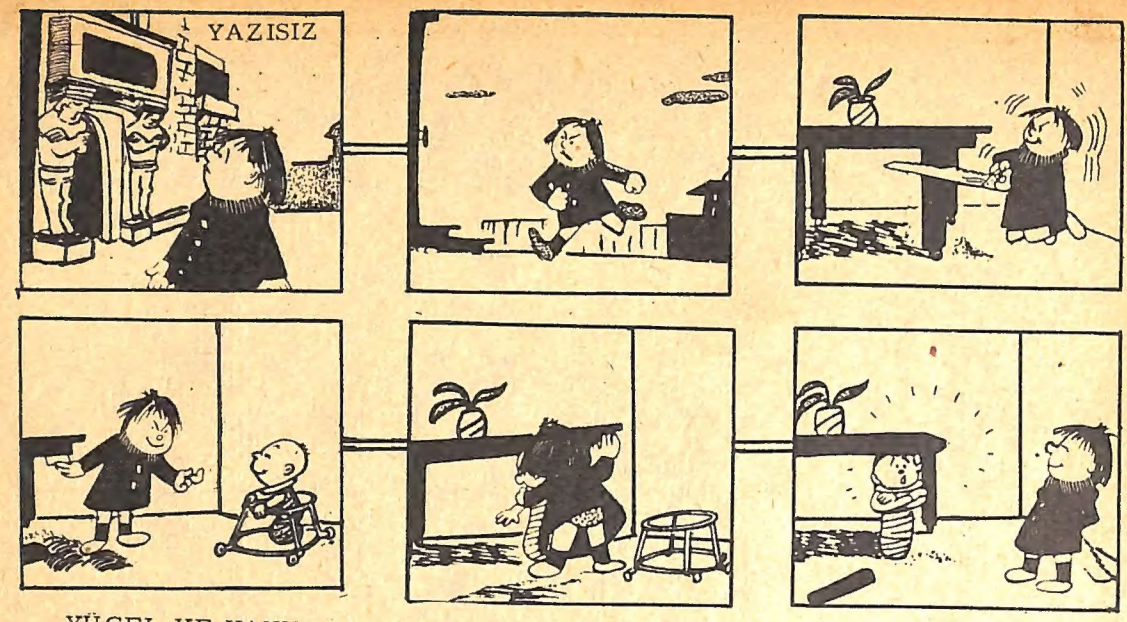

YÜCEL VE YAVUZ

Yücel yolda bir kağıt para bulmuştu. Bu bizim paralarımıza benzemiyordu. Arkadaşı Yavuza bunu uzatarak, ne olduğunu sordu.

-Bu, yarım İngiliz liralık bir kağıttır. Yücel! Bizim paramızla 12.5 lira eder. Bilirsin ki babam avukattır ; büyüyünce ben de olacağım. Avukatlara her danışma 15 liradır. Bu 12.5 lirayı alıyorum, gerisini de yarın okulda ödersin !...

DOĞRU İŞE NE DENİR ?

Misafir-Ah, bayancığım, oğlunuzun gözleri sizin, alın babasının, ağzı dayısının....

Çocuk-Teyzeciğim, pantolonum da kardeşimindir.

TARİH DERSİNDE

Öğretmen- Napolyon niçin İngilizleri sevmezdi ?

-Onu hapsedip ölümüne sebep oludular da onun için !..

BİR SINAV

Öğrenci-Affedersiniz, öğretmenim, bu gün ayın kaçıdır ?

Öğretmen-Bunun hiç ehemmiyeti yok, sen yalnız sorulan tarih sorularına doğru karşılık vermeğe bak !..O kadarı yeter.

-Nasıl ehemmiyeti yok, öğretmenim ? İmtihan kağıdıma hiç olmazsa, bir tarihi olsun doğru dürüst yazmış bulunayım!...

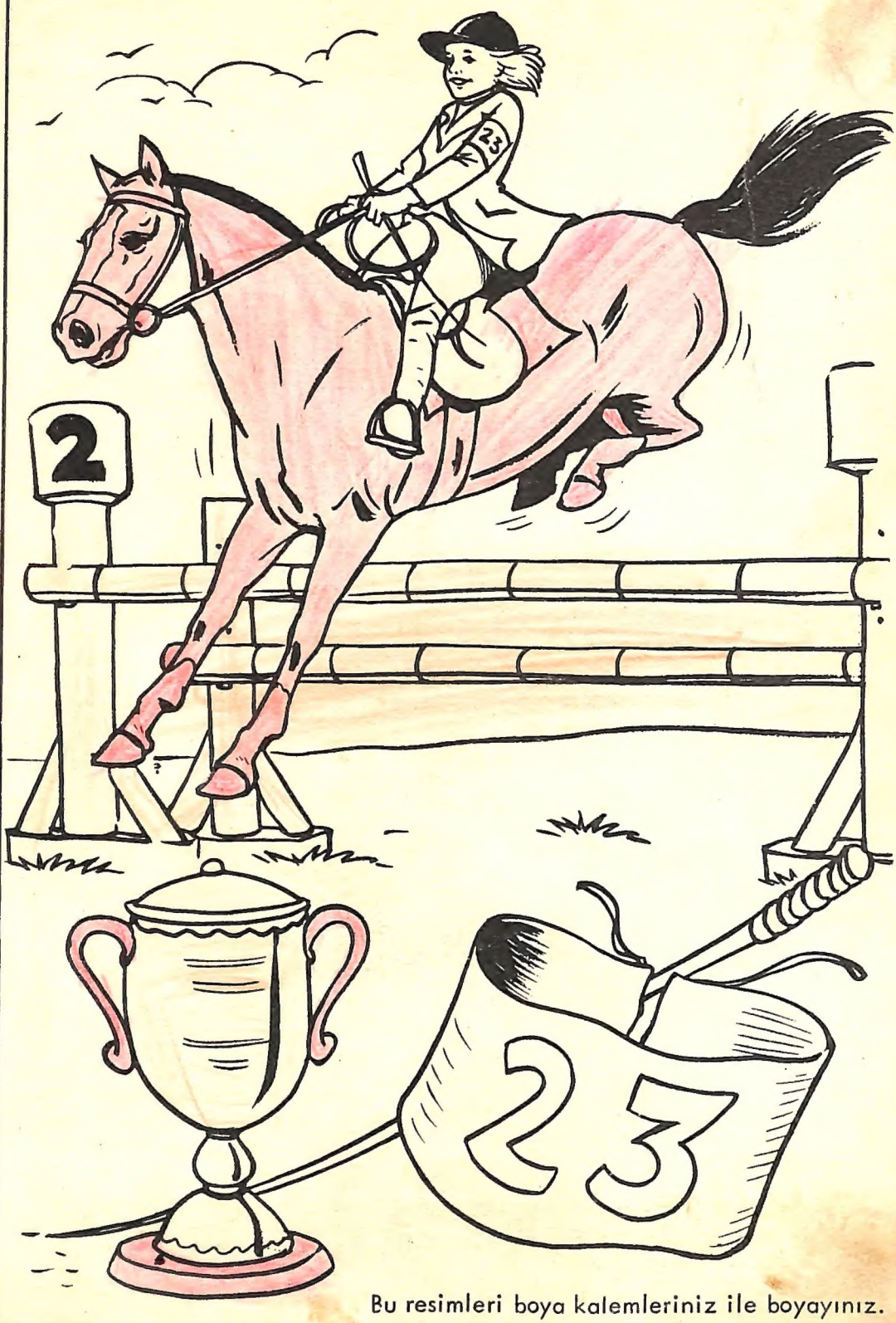

Bu resimleri boya kalemleriniz ile boyayınız.

TASARRUF KÜÇÜK
YAŞTA BAŞLAR

TÜRK TİCARET BANKASI